

מסורת הש"ס

(א) [פסחים ד.], (ב) [עיר
תוש' לעיל יא: ד"ה וזי
ובגטין עט: ד"ה פנימית].
(ג) ב"ק מט: לעיל יא. לקמן
קית. חולין קמא: (ד) לעיל
יב. (ה) [בבבס כה:].
(ו) חולין קלט: קמא: ותוס'
שם פ"י, (ז) ב"ב קה.
(ח) [דלא קרינא רש"ש].
(ט) [דבריו ככ].

מוסף רש"י

[illegible]

ומיקנא לא קניא עד דנפיש
משום גזל אאמון ואיבעי
אמר רב "אמור לזכות בבי
תקח לך אפי' תימא דנפלה
וזכי ליה חצרו גמי לא זוכי'
הא בעי שלווחה בקטן דלא
דרכי שלום: **מתני'** "המשו
השנה נתעברה למשכיר" ז

השואל את הפרה פרק שמיני בבא מציעא

מה: ארישא. שוכר מישראל הוא דמיא
: וטורי דמשכיר. דכיון דלא אוגריה ליה
וו זה: בחלר דמשכיר. [א] שלא השכיר
מעלמא. וקחם גללים אפקורי מפקרינהו

בגובתא דקניא ת"ר⁶ המשכיר בית לחבירו על "השוכר לעשות לו מוזה וכושהוא יוצא לא יטלנה בידו ויוצא ומכירו נוטלה בידו ויוצא ומעשה באחד שנטלה בידו ויצא וקבר אשתו ושני בניו מעשה לסתור אמר רב ששת ארישא: הובל של בעל הבית ואין לשוכר אלא היוצא מן התנור ומן הכירים בלבד: במאי עסקין אילמא בחצר דאגרי ליה לשוכר ותורי דשוכר אמאי של בעה"ב אלא בחצר דלא אגידא לשוכר ותורי דמשכיר פשיטא (6) ¹⁰³לא צריכא בחצר דמשכיר ותורי דאתו מעלמא קמו בה מפיע ליה לר' יוסי ברכי חנינא דר"א ר' יוסי ברכי חנינא חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו מיתבי אם אמר כל מציאות שיבאו לתוכו היום תקנה לי חצרי לא אמר כלום ואם איתא להא דר"א ר' יוסי בר' חנינא חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו אמאי לא אמר כלום הכא במאי עסקין בחצר שאינה משתמרת אי הכי אימא סיפא יצא לו שם מציאה בעיר דבריו קיימין ואי בחצר שאינה משתמרת כי יצא לו שם מציאה בעיר מאי הוי כיון דיצא לו שם מציאה בעיר מיבדל ברילי אינשי מינה והויא לה כחצר המשתמרת מיתבי ובל היוצא מן התנור ומן הכירים "הקולט מן האויר הרי הוא שלו ושברפת ושבחצר של בעל הבית ואם איתא להא דר' יוסי בר' חנינא דאמר חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו קולט מאויר אמאי הרי הוא שלו אויר חצרו הוא אמר אבי' כמרבך כלי בשולי פרה רבא אמר אויר שאין סופו לנוח לאו כמנוח דמי וזמי פשיטא ליה לרבא והא מיבעי בעי ליה דבעי רבא זרק ארנקי כפתח זה כמנוח דמי או לאו כמנוח דמי התם לא מיפסק ולא מידי הכא מיפסק כלי ושברפת ושבחצר הרי אלו של בעל הבית תרתי אמר אבי' הכי קאמר ושברפת שבחצר הרי אלו של בעל הבית אמר רב אשי "זאת אומרת המשכיר חצירו סתם לא השכיר רפת שבה מיתבי יוני שובך ויוני עלייה יחיבות בשילוח אסורות בגול מפני דרכי שלום יוסי בר' חנינא חצרו של אדם קונה לו שם פרה למנוחא אמר רבא ביצה ביציאת רוב

החצרו וכי קתי חייבות בשילוח מקמי דחילופי
א לעולם אביצים ומדנפיק רובה דעתיה עיי
ל זמן שהאם רובצת עליהם שנאמר ישלח תי
לחצרו כל היבא דאיהו מצי זכי ליה חצרו וזכי
ל"ה אסורות בגול מפני דרכי שלום אי דשלחה
שילוח הוא קמן בר דרכי שלום הוא ה"ק אבי
ית לחבירו לשנה נתעברה השנה נתעברה לשו
בציפורי כאחד ששכר מרחץ מחבירו בשנים עי

קב.

הוא כמו שפירש רש"י במנחות (דף
הזה מעומד לכן לרר' גובחה דקנה
מזה) מותח ומינח כמו ספר חזקוני מזה
(דף קא) ומי עשה כמין נגר פסולה והיני
מעומד דשילי המוכר פירות (דף כ"ב
דף קא) וכן אחר על כמין נגר היינו
במורה חומר משמע במעומד קאמר
קאמר כן גובחה דקנה למה לי וי
לומר שלח מכלה מלחמות הכותל:
מסייע היה דברי יוסי ברי' חנינא.
פירשתי בפ"ק (דף יא:) אלו
קולט הם האדיר אפאי הרי אלו:
שלו. תימה ואי ליתא

דברי יוסי אחאי שנחזר על צעריה:
תרת. פ' דספון אהדיז דהלי
 שבפרט לא אצטרך
 למיחוי לגופיה דפשיטא הוא דשוכר
 בית בחזר שאין לו ברפת כלום ולא
 מחא אלא למידק שברפת לבעל הבית
 לפני שאין [בנה] לשוכר כלום [א] אבל
 שנחזר שיש לשוכר זה היכון קצת
 איהא ציטו לא היו דבעל הבית
 והדר תני שאף שנחזר לבעל הבית:
פרג צמומן. וא"ת ואחאי לא
 פריז נמי מסיפא אחאי
 אשורין שפני דרי שלום גול גמור
 הוי ו"ל דמרישא נוחא ליה למיפדן
 ו"ה"ה דמזי פדן מסיפא אז נמי לא

נחמני נחמפך מחספה לחספה נחמני
 דהכי קאמך אסורתי מחסו גול גמור
 דהכי קאמך ממני דררי שלום:
 ה' אבא אסורי מחסו גול.
 דלפי מחסו דררי שלום ליכא
 ומחסי אהלן פי' ולא אבינא וז"ל
 דלכא דררי אהלן גמרי שילון וז"ל כי
 לכא בינא מחסיה דהי' דלפי' למימר
 דמחסי אבינא שגפלו י' גול
 גמור ואהלן י' דררי שלום:
 ר'א צריבא בקמן. ול"ג דשלהא

השוברן. מדאורייתא ואטו משום
לנקותו קטן יאה שגו אלא הקטן
לנקת הביצים בלא שילוח שעדיין לא
זכה בעל השוברן בביצים ומימה דאפי'
בגדול לא ילוקמי וכגון שנתן דא
גורו ברהמ חתם הביצים בשעה שראו
רובצת עליהם ולא נחביון לזכות
בביצים עדיין דאקור הוא אלא עשה
כן כדי שלא יזכה בעל השוברן
בביצים אח"כ (ו) ויחלה ויטען
עכשיו שחלם בזה:]

אם איתא להא דאמר רבי
מדעתו קרי כאן 'כי יקרא'
הוא דאיחייבה לה בשלילה
תצירו אי הכי אמאי אסורות
ה והשתא דאמר רב יהודה
ח את האם והדר את הבנים
ליה וכל היכא דאיתו לא מצי
ל מעליא הוא אי דלא שלחה
של קמן חייב להחזיר לו מפני
השכיר לו לאחרים נתעברה
זהב לשנה מדינר זהב לחדש
ובא

עין משפט
גר מצוה

פח א מ"י פ"ו מהל' שפירות הל' ג ופ"ה מהל' תפילין הלכה יא סנה' עשין ג טו"ט ח"מ ס"י שד' ספ"ק ג ומו"ט ע"י י"ד ס"י רמ"א ספ"ק ג [רב אלפס כמ"ן וכסוף הלכות מחזה דף ע"א:]

שם ב' ח"י ס"ה מהל'
חפילין הלכה יא
סמג עשן נג טוש"ס י"ד
:ס

צ ג מ" ס"ו מהלכות
שפירות הלי ה ופין
ההשגות וכתבד חשנה
סמג עשין פט טושי"ע ח"מ
ס"י ש"ג עש"ף ג:
צא ד טושי"ע שס
הג"ה:

צב ה' מ"י שם ה' ב
טוש"ע שם סעף ב:
צב ו' מ"י פ"ג מהל'
שחטה הלכה ח סמג
לאין קכ טוש"ע י"ד פ"י
רנב סעף ב:

צד ז' מ"י פ"ו מהלכות
גזילה ואכילה ה"ז ז'
סמך עשין פג טושיע ח"מ
ס"י שט סעף א וסעף ד:
צ"ה ח מ"י פ"ג מהל'
שחיטה ה"ז ח סמך
לחין קכ טושיע י"ד ס"י
רלז סעף ב:

צו ט י מ"י שס ה"י יח:
צו כ מ"י פ"ז מהלכות
שכירות הלכה ב פתג
עשין פט עוש"ע ח"מ ס"י
שיב סעוף טו:

תורה אור השלם

1 כי יקרא קן צפור
לפניו בדרך בכל עץ או
על התרץ אפרודים או
במים ותאם ברבצה על
האפרודים ואל
הבצים לא תקח ואל
על הבנים: דברים כו
2 שלח תשלח את האם
ואת הבנים תקח לך
למען ייטב לך והארבת
למים: דברים כז

הגהות הב"ח

(א) גם' לא זריבא כחצר
דמשכיה. גיב ע"ל דף מט
ע"ב: (ב) רש"י ד"ה קרי
וכי' דכיוון: (ג) ד"ה
ברציאת רוסה: (ד) תוס'
ד"ה לא וכי' אחיכ שילח
כ"ל ואת ר' נחמיה:

הגהות דגר"א

דמשכר שלא נ"י. נ"י אל
רמב"ם כתב אפי' השכר
(ועמ"ש רמב"ם נח"מ ס'
ש"ג ס"ק ה'): [ב] תוה'
ד"ה תרומ. אלל נ"י.
ורמב"ם כתב דה"ג הוא
דנע"ה במש"ל י"ד ב' רב
ספא אמר נ"י ב' וזה נ"י
(וע"ש בס"ק ז):

דלאו בר שלוח הוא. והוא הדין דהי מזי לשטיי כגון דעבר ונטלן חמת האס דגזל מעליא ליכא. אלא ניחא ליה לשטיי בדרך היסור ולא בדרך איסור. (דמא).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones